

# REGÉLŐ.

PESTEN csötörtökön februarius 5<sup>kén</sup> 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

## TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

### A' két lantos. *(Folytatás.)*

Drégely mulatságot szándékozván szerezni kedves vendégének — őz vadászatot rendelt, 's midőn Elek hálósobájából kilépett, már a' derék vár-ur az udvaron állott, 's a' megkivántató intézeteket tette. —

A' lángoló ifiú éppen érzetének tárgya mellett volt szerencsés ülni a' reggelinél, melly neki most izesebbé lön e' kedves körben, 's annak végzetével Rózától bucsút vevén a' vadászatra sietett. — A' vár-kert megett már a' setét erdő terjedett, 's a' kopók azonnal hajtani kezdének. A' tüzes ifiú egy előtte szökdelő him őzet vesz üzőbe; feszült ívéből repült utána a' halálra élesített nyilvessző, de az egy agg csernek oldalában akadt-meg. — Elek a' melléje rendelt vadászokkal üzőbe veszi a' vadat; a' kopók nem vesztik-el nyomát, 's hosszas törtetés után egy barlang torkolatjához jutnak, hol nem láttatik többé az üzőbe vett vad, 's a' kopók a' barlangba futnak szaglalódva. — Elek negyed magával utánok vonul, 's egyik szegletben egy pislogó mécset vesznek észre. Midőn éppen hozzá érnének, igen mély „ah“ sohajtást hallanak, 's egy remetét vesznek észre, ki megásott sirjában feküdven élet nélkül nyult-el a' hideg sir rögében. Csak az imént hallatott sohajtás végsője volt; — álla lefordult, 's már már merevedni kezdett. Egy imádságos könyv feküdt verni szünt szíven, 's a' majd övéig érő barna szakálán még akkor is végső fájdalom könnyei csillogtak, arcz-vonásain pedig tartós szenvedésnek bús nyomai látszottak. — A' könyv felnyittaték, 's benne illy tartalmú levél találtatott:

„A' tett véteknek sanyarú emlékezete féregként rágja az emberi sziveket, 's a' gonosz tettekre visszagondolás perezenként nagyobodó kinokkal emészti a' nem tiszta lelket, és vaskapocsként addig marczangolja sziveinket, mig azoknak tartós, és soha nem szünhető mardosásai alatt el nem véreznek. Halandó! kit a' sors egyes siromhoz vezérel, vess egy hantot elosztolt poromra, 's tanuld zabolázni indulatodat, melly engem jótevőm gyilkosává tett; irtsd-ki a' roszat első keltével melledből, mert az lángként nevededik, 's végre elolthatlanná válik.“

„Ifjúságom első reggele hasonló volt a' legelső tavaszi napon kifejlő ibolyához, mely gondos kertész által ápoltatik. — Atyámat a' halál korán ragadá-el, 's anyámnak elhalása akkor lön, midőn nekem az életet adott. — Egy gazdag derék 's kegyes vitéz engem felfogadott; saját gyermeke vagy inkább testvére gyanánt neveltetett, és semmit se mulasztott-el, hogy lelkemet jóvá formálja. — Gyermeke-ségem szakából kiléptem, de nem hallva jó oktatásokat a' gonosz cselédeknek roszaságuk inkább hatott reám, és én nem lettem az, minek lennem kellett volna. — Jótevőm egyetlen fija házassági frigybe kötteték, 's én irigye kezdék lenni feltalált boldogságának. Szivem szerelemre éledt, 's kiért én hálátlan égtem, az urannak 's második jótevőmnek nője volt. Bár szegény de nemes származású valék, a' hiv kebelre emeltem reményemet, 's urannak boldogságából osztolni törekedtem. — A' hiv nőnek jósága, 's több izben tapasztalt kegyes bánása elhitette velem, hogy ő hasonlólag érez vétkes keblemmel, 's már így erősen hittem célomhoz juthatásomat. — Uramat egykor elhivta nemzetségének állapotja a' haza alsó részében fekvő javaiba, 's vissza-tértéig reám bizatott a' ház, és jóság gondja. — Vakmerő lettem egyik este asszonyom háló szobájához közeledni, 's majd három évig nevelt szerelmemet megvallani. Megvetés lön jutalma lángomnak, 's a' tartozó tisztelet körébe leendő vissza-lépésre utasítottam. — Düh és boszú kelt keblemben, midőn reményemet illyképpen összetipratva tapasztalám, 's félvén attól is, hogy vétkes törekedésem felfedeztetésével uram boszúja lesujtand, nem szánva a' hiv szerelemnek két éves gyümölcsét, mérget önték asszonyom kelyhébe, 's abból ő uram elutazása után tiz napra csak ugyan a' halált itta-meg. — Nője elholtát ön magam adám férjének tudtára. — Napok tüntével megjelent az összeroncsolt keblű, 's ájulva rogyván mély fájdalomában az elaludt kedvesnek sirjára kinjaiban epedett.“

„A' gyászoló atya minden gondjait egyetlen gyermeke nevelésére fordítá, ki már kilépe a' gyermeki korból, midőn atyja egy szép jóságának határa iránt egyik szomszéd várossal villongásba keveredett. — Az igazság kiismerésére bírakat nevezett a' király, 's urannak ott megjelenni kellett. — Én kísérlője lettem. — A' törvény szabad ég alatt tétetett, 's én mindenkor jótevőmmel egy sátor alatt hálтам. — Egyik reggel kemény tekintetet vet reám, 's álmomat kérdi. — Én elsápadva nézek könyben feredő szemébe, mert rettentőket álmodtam. — „„Iván! — szóll hozzám kemény hangon — a' te lelked nem tiszta; azt a' bűn emléke kinozza; te rettenetéseket beszéltél az éjjel. Jaj neked, ha igaz, mit álmodban megvallottál.“ — Ugy van — én gyilkosságomat megvallám álmomban. — Uram

bizodalmatlan kezdett irántam lenni, és szemmel tartani. — Én reszkettem bűnöm nagyságának még csak emlékezetétől is, de még inkább a' hóhér pallosától, ha az kitudatnék. — Az ítélet ama határra nézve kimondatván, jőtevőm ősi lakába visszatért; én őt ut közben megöltem, 's e' vétket a' per-vesztett városiakra kiáltám.“

„Kettős gyilkosságom emlékezete még inkább kezdé kinozni lelkemet. Futék az emberi társaságtól, 's e' vadonba vonulva bőjtöléssel, és imádkozással igyekeztem megengesztelni hallatlan vétkeimért Istenemet. — Nyolcz hosszú, és lelki szenvedéssel, testi sanyargatással eltöltött évek után össze-töretve testem és lelkem, e' setét üregben leltem haláloamat. — Ah vándor! ki itt csontomra találsz, ne átkozd-meg azt, 's teljesítsd vég-kérésemet; térj Ipoly-sághra, 's kérj bocsánatot annak urától, mert, a' kiknek gyilkosa voltam, azok annak atyja és anyja voltak.“

Elek kezéből e' szörnyű tudósítást magában foglaló levél kiestt; fájdalmai, és kedves szülőjének illy képpen lett meggyilkolásuk tudása még inkább kinossá tévék azoknak elvesztésére célzott visszaemlékezését. Könyek ömlének elsápadt arcára, és sok ideig merőn nézett a' megbánó gyilkos tetemeire. — „Ah kegyetlen! — szóll végre gyenge hangon — te azokat ragadtad-el tőlem vad indulattal, kikhez a' szeretet láncza természeti vonzódásnál fogva is legerősebben szokta kötni a' gyermekek lelkét: én még se hagyhatom végső kérésedet teljesítetlen. — A' szenvedéseid és lelki kinjaid által megengesztelt fiú nem hagyja takaratlanul lelketlen testedet; az enyészet porával fogja azt befedni.“ — Mély sohajtások, és könnyeinek folyása között hinté reá Elek a' béke porait; fájdalommal tölt kebellet távozik e' szerencsétlen helyről, 's egészen röncsolt szívvel tért Drégely várába.

Kevés idő enyészttével visszaérkezék Drégely is a' vadászatról, 's még utjában tudósítatva levén az iszonyú esetről, legelső gondja volt Eleket felkeresni, és szívének ujjalag éledt zajait csendesíteni. — Háló szobájában könybe feredve, és imádkozva találta kedvenczét. Okokat hordott tehát vigasztalására, 's kedves nőjéhez és leányához vezeté a' kesergőt. — A' kellemes Róza nem távozott mellőle, 's kegyességével enyhíteni sietett a' felujított szívnek sebet. Résztétellel függött bús tekintetével Eleken; 's midőn ez már hetek enyész-tökökkel némileg derültebb kezdett lenni, erősen érzé Róza, hogy a' vigasztalttért ver keble, és ő azt kedvelni kezdé. — A' vallás-tétel mindkét részről megesezt. — Örültek a' szülők e' szív-cserén, és megegyezésökkel áldásuk is egyesült. — A' fiatalok boldogok lettek, de még inkább akkor, midőn már a' hit szertartásai szerint az oltárnál örökre egyesültek. — A' mély titok, mellyet a' természet a' hivségnek és kölcsönös szeretetnek jutalmul készített, a' boldog-

ság karján fejlett-ki. A' vigalmak enyészőkkel ősi javába vonult Elek, hogy kedves nőjének karján jövődő boldogságának, 's a' meglegedésnek élhessen. Szerető jobbjágyainak körében elérvén az ohajtott czélt, már három évet töltött, 's I p o l y s á g h a' barátságának és szeretetnek templomává vált. Gyakran látták a' hiv jobbjágyok uroknak és asszonyuknak boldogságát, 's mindenki örült, midőn a' szeretet ez idő alatt kettősen is lett gyümölcsössé. — A' már gagyogó V i d o r és csecsemős I l k a még inkább éreztették a' jó szülőkkel boldogságukat, 's imádságuk és forró kérésök egyedül annak tartósságáért repült-fel naponként Istenökhöz.

Házassági boldogságának negyedik évében vagy is 1240-ben Drégelynél töltvén betegeskedő ipánál a' karácsoni innepeket, Elek éppen éjjeli nyugalomra menni szándékozik, midőn a' vár előtt trombitaharsogás hallatott, 's egy hirnök a' király nevében bebocsáttatni kívánt. — A' Magyar mindenkor tisztelte koronás urát, 's a' nevében történt igazságos kívánatokat saját élete és vagyona feláldozásával is teljesíteni törekedett. — Illy lelkesedéssel birván Drégely, és Ipoly is, azonnal lebocsáttaták a' felvont hidat, 's tisztelettel fogadák a' hirnököt, ki a' szokott idvezletek után előmutatván a' vérrel fecskendezett kardot, illy szavakkal közlé a' haza veszélyét 's annak elhárítására czélzott királyi akaratot:

„Bélanak, Isten kegyelméből a' magyar, horváth, tót, ráma, szerb, gallitz, lodomer, és kun országok királyának, nevében szóllok hozzátok Drégely, és Ipolyságh váraknak urai! Az éjszaki tartományokból felkerekedett, és mindent tüzzel, 's vassal emészthő egyik nemzet, melly magát t a t á r n a k nevezi, elhagyván szigorú hazáját, az égnek átkát hordva magával Európának szelidebb nemzetei közé rontott-be; Kio vot, 's több nevezetes helyeket beven, felprédálván, és csendességben élt lakóit leölvén, vagy terhes szolgál-igába fogván, boldog hazánknak határhoz közelg, és ezt is feldulni, az egész világot szolgál terhes igába fonni törekszik. A' nagy és fenyegető veszély közel áll, urunk 's királyunk azt szét-oszlatni, 's attól a' kedves hazát, és ennek békes lakosait megmenteni igyekszik. — Azért titeket általam felszólit, és felidéz, hogy hazafi kötelességteknél fogva fegyvert fogván, 's titeket is a' sikra állítván, e' nagy munkában segedelmére legyetek, és nemes kiszállással mentsétek-meg a' hazát, királyi széket, 's magatokat a' fenyegető veszélytől.“ —

„A' király 's hon szava szent volt mindenkor előttem — szóll Drégely székéből felemelkedve. — A' hazát és szabadságot védni mindenkor nemesi kötelességemnek ismertem. — A' sors, és esztendeimnek lefolyt sora nem engedik, hogy ön magam vezéreljem

fegyvereseimet a' köz veszély elűzésére. — Mond-meg uramnak 's királyomnak jobbagyi mély tiszteletemet, 's jelentsd-ki, hogy az agg Drégelynek karja nem képes többé paizst, és kopját ragadni; de egyetlen fiamban, 's izmos karjaiban saját vérem buzog, 's vejem I p o l y s á g n a k örököse ismeri tisztét. Mindketten fegyvereseikkel ott fognak nem sokára termeni, hol a' királyi zászló fog lobogni. Erősen hiszem, hogy homályt nem borítandnak illy jeles két nemzetségnek szerzett fényére; sőt előbb elhalnak annak védelmén, mintsem a' jó hazát, 's honosaikat vészbe dűlni engednék.“

„Ugy van atyám — felel Elek — bús tekintetet vetve szomorgó Rózájára — a' nemes honjának védelmére született, és ez legelső kötelessége. — Rózám! reménylem megengedsz; szívemnek 's életemnek csak azon része tied, mellyet jó hazám neked vissza hagy. Légy nyugodt kedves! Bár elint is tiszttem körödből, e' szíyben még is élni fog kedves emléked. 'S ha a' jó hon szabadságának védelmén halva esném is a' csata-mezőre, hidd-el végsőhajtasommal is még elhaló ajkam nevedet rebegi.“

„Menj derék utódja elődidnek — szól Róza, karjába dűlve Eleknek — menj ha hazád veszélye harcra int. Áldja és tegye honunk Istene szerencséssé fegyveredet, hogy ismét a' szabad nemest ölelhesse benned életednek megmaradásáért itthon imádkozó hitese, 's e' két gyermek sirjában is áldja a' szabadságnak megtarthatása végett vészbe rohant jó atyát.“

Elek nőjének ezen nyilatkozásában túl esék azon pillanaton, mellytől leginkább rettegett; mert hitését erősebb lelkűnek találta, mint sem képzelhette. Áldá az alkotót, kogy illyent rendelt nőjének. — Az éj leginkább multságokban folyt-el, 's a' hirnök a' tiszta de csipős reggellet örömtelve vett bucsút a' derék hazafiaktól. — Elek, és Dezső Drégelynek egyetlen fija, teljes igyekezettel törekedtek, hogy minél több vitézekkel léphessenek a' király elejébe. — Drégely kiüríté kincstárát, 's mindenét hazája védelmére 's megtarthatására áldozá. — 1241-ik esztendőnek első napja megjelent, 's már kétszáz fegyveresek állottak Drégely sikkain. — A' két ifiú vidám tekintettel lépett-fel a' hős lakba, 's könny-özön között, de még is le nem sujtatva vették kedveltjeiktől bucsújokat. Egész panczélba öltözködve szöktek tajtékozó ménjeikre, megnyervén előbb az ősz atyának áldását. — Midőn a' közel fekvő erdőnél elfordultak, Elek még egyszer vissza tekint a' vár csarnokán álló hitésére, 's fénylő dárdájával inte utósó „Isten hozád-ot.“ — Róza pedig szerencsét ohajtva tért-be atyjához, ki őt enyhítő nyájas szókkal vigasztalni sietett. *(Folytatás következik.)*



## ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

## Az Amazonokról. (Végzet.)

Hazánk történeteiben amazoni erénnyel tündökölnék:

Az egri asszonyok 1552. és

A' szigethvári hősasszony 1566.

Viselt dolgaikat különösen leírva közli az Ifúság barátja, II. Dar. I. 180. A' jeles magyar hősnéket Regélőnk eddigi folyamatai is közölték.

Folyó századunk Amazonjaiból, kik felől a' nyilvános újságlevelek hírt adtak, megemlíthetők:

Stan hope Eszter angol nő, ki tulajdonképpen holmi elme-nyavalyájának orvoslása végett utazást tett Levanteba, onnét Arabiába, hol a' vándoréletű Arabok életmódját annyira megszerette, hogy közéjek adta magát, és vezérök lett.

Egy néger leány mint dobos. Ennek atyja Gemilhee (az az Abraham) a' Francziáknak Egyptusba beütésökkor Alexandriában lakott. Buonaparte részére állván a' fekete Mamelukok közé rendeltett kapitánnak; de egy öszvecsapásban az Angolokkal elesett. A' leány 6 éves korában bátyjával, ki szinte a' fekete Mamelukok közt szolgált, elment francia országba. Lannes generál 3 esztendővel Egyptusból visszavonulása után Bordeauxban őt megkereszteltette Maria Victoria nevet adván reá. Miután minden védőjítől a' halál megfosztotta, magát a' régi gardának vadász ezredénél dobosnak beíratta. Az orosz táborozásban részes volt; lábszárában lándsa-szurást kapván, elfogattatott. A' seb felfedezte nemét. Ekkor Pétervárba küldötték, hol nyájasan fogadtatott. 1814-ki augusztusban a' francia hadi foglyokkal visszaszabadult francia országba, mint 20 évi leányzó; és beállott megint azon ezredbe, mellyben már 8 évig szolgált.

A' metzi asszony, ki 1821-ki augusztusban életének 67. évében a' büntető törvényszék elébe idéztetett. Ő tizenkét esztendő korától fogva férjfi öltözetben szolgált vizen, szárazon előbb d'Estaing, utóbb siposképpen Buonaparte alatt. Elfogattatván Szibiriába küldetett, honnét csak 1818-ban került haza. Holmi csekélységen valamelly fogadással öszve vezett, 's így állíttatott a' törvényszék elébe. A' bírák felmentették, és segélésére magok adtak öszve nevezetes ajándékot.

A' magdeburgi amazon, Geiger Dorottya. Ez, különben nordhauseni születés, az 1813. 's 1814-ki had-években fegyveres közlegényképpen szolgált a' 26- számú burkus ezredben. Jelesen kitett magáért, 's bajnoki módon harczolt. Haza térvén ismét a' szerény asszonyi munkásság körébe visszavonult. Meghalt 1825.

A' schweitz-i amazon, Engel tábornok özvegye. Ez 18-dik évében egy francia toborzós-tiszthez (Werb-Officier) ment férjhez, ki utóbb tábornoki méltóságig felemelkedett. Vele járt mindenütt. Kísérte ezredéhez és a' francia hadisereg minden táborozásiban 1793—1813. Napoleon alatt. Bejárta francia országot, német alföldet, Egyptust, spanyol, portugál, 's német országot; Napoleonnal Elba szigeten is volt. Annak elszökését követő 30 nap után ismét visszakerült francia országba. Vándorlásai közben huszon egy gyermeket szült, de a' kiket részint nyavalya miatt, részint ütközetekben elvesztett, részint pedig nem találhatta-fel sehol, nem tudván, merre vannak a' világon

szerte szórva. A' waterlooi csatában maga személyesen harczolt. Ekkor öletett-meg férje, kivel együtt nevezetes kinn-álló penzeit is, mellyekhez jusát tartá, elvesztette, és kinyerésöket sikeretlenül próbálta eszközölni Parisban. Még 1825-ben élt, 64 évű már, 's nagy szegénységben, egy schweitzzi faluban, jóltevő emberektől gyámolgatva. Életírásából is huzott némi jövedelmet, mellyet St. Gallenban több kiadásban már kinyomtattak, e' czim alatt: „Die schweitzzische Amazone.“ —

i - - é.

## TERMÉSZET-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Nagy tük. A' 14 fontos répa, mellyről franczia országban annyi lármát csináltak 's hirlapok csudálkozva emlékeztek, egészen árnyékba tétetett valamelly ujabb kerti csudalény által. Lyonban t. i. több rendkívüles kerti növény között egy tüköt is mutatnak, melly 200 fontot nyom, és hét láb körletű.

Termés-ezüst. A' svéd országi bányákban Kongsbergnél nem régiben egy darab termésüzstöt (gediegenes Silber) találtak, melly alkalmasint minden eddig találtak közt legnagyobb lesz. Ezen termés-ezüst 1,443 mark tiszta ezüstöt nyom, 's így többet 600 fontnál.

Fekete ribiszke. A' lapályban Volga vizének hosszanta a' fekete ribiszke (*Ribes nigrum*) különös jóságú és csudálásra méltó nagyságú. Szemei olly nagyok, mint egy-egy cseresznye. A' Tatárok bő nedvét festésre használják; egyébiránt pedig szemeit palaczkba rakják, 's égett borral feltöltik, úgy hogy ez a' szemeket mintegy hüvelyknyivel meghaladja. A' palaczk papirossal beköttetik, 's a' napra néhány hétig kitétetik. Az égett bor azután, melly így a' ribiszke levét magába szivta, leszüretik, 's czukorral megédesittetik. Ezen italnak „nalyfka“ nevet adtak, 's a' drága külföldi bor pótlásául isszák.

## KÜLÖNFÉLE.

Tanított egerek. Bizonyos Redler Bálint, bajor születés, Veronában megtanított indiai és brazíliai egerekkel szinmutatványi előadásokat tart. Azügyesség és pontosság, mellyel ezen csinos kis állatok, mellyek korán sem olly utálatosak, mint a' mi szoba-'s mezei egereink, gyakorlataikat véghez viszik (p. o. harangozni, különféle súlyegyesen hajlásokat tenni, kocsit húzni, sőt végre egy kis taraczk-ágyút elsütni), igen jól hat az emberre, 's naponként számos látogatók gyülekeznek össze ezen egér-theatumba. Mint haljuk Redler ur a' legközelebbi vásár alkalmával Bécsbe 's onnét majd Pestre szándékozik egereivel művészi utazást tenni.

Szent állatok. Japanban minden majom isten gyanánt tiszteltetik; van igen szép templomjok, melly egyedül nekik, 's nevökre van szentelve. A' főoltáron valamelly óriás fajú majom áll, 's körülö mindegyik 's fajú de nálánál kisebb 's alrendűbb majmok vannak csoportosan elhelyezve. Mindennap új áldozatot kapnak e' jeles bálványok, 's a' tömény-füst egész napon által kábitja szegényeket. A' szarvas is szentnek tartatik, 's azért megsérteni, vagy megölni azt nem szabad. A' kutyák a' közönség kincstárából aere publico tartatnak-el, 's ha valamellyik megdöglik, dombra kell temetni. Még egyéb állatokat is tisztelnek, 's a' vakbuzgóság legnagyobb gondot visel, hogy éhen ne haljanak.

Mulattató. „Két baj-tarisznyát akasztott nyakunkba a' sors — mond tudós hangon M. ur egy társaságban. — Egyikben, melly előttünk lóg, a' magunk — másokban, mellyet hátul hordozunk, mások baját viseljük. — „De alázsan engedelmet kérek — mond a' pupos belévágva — én a' magam baját hátul hordozom. Boldizs.

## J E L E S M O N D Á S.

### Élet 's bölcs.

|                               |                                 |
|-------------------------------|---------------------------------|
| Kis csónak, ah, csak életünk, | De kedvező lengő szelet         |
| A' sors az oczeán,            | 'S dörgő vészt a' csónak felett |
| Most szép partokra köthetünk, | Túr a' bölcs egyformán.         |
| Majd hullám mérge hány:       | Kölcsey.                        |

### Életünk vezére.

Éltünk ösvényén két nemtő úti vezérünk:  
Egyike erkölcsös pályán vonz jóra 's nemesre,  
A' másik színlett arczczal dönt rosszba 's gonoszba;  
Még is balgatagok! — mi emézt őszinte követjük.

No — János.

Gnomák. Igazság az égnek lakosa, 's csupán csak az Istennel honos.  
Olympius után —

Ismerd ön magadat, mert ez legnagyobb bölcsesség.

Plato után —

Az ember örök életre van teremtvé; a' halál csak a' testnek nyugalomára szolgál: a' jövőendő élet felébredésünk ezen álmunkból.

Klobusitzky Pál után S. Lotty.

Aphorismák Erdélyből. A' szeretet az erénnyel és nemes indulattal olly szoros kapcsolatban áll, mint szag a' rózsával.

A' szerencsés lételnek mestersége annak valódi akarása mesterségében áll.

Nem az, mit birunk, hanem mit megérdemlünk, a' valódi erénynek jutalma.

Van mindig olly sziv, melly csendesén jóvá teszi, mit a' fej csöriftetés közt ronta-el.  
Thoroczky László.

### Csere-rejtvény.

4. 5. 6. Ez nemünknek legfőbb dísze;
1. 2. 3. Szárnyas állat egy neme.
3. 4. 5. 6. Ez kinek van, nincs egésze;
1. 2. Csak barmodnak étele.
3. 4. 5. Kerteden rossz, nyilvános kár,
3. 4. 1. A' szabó, zsidó ezzel jár.
1. 2. 3. 4. 5. 6. Sokfogú, 's metsző műszer
4. 3. Jaj, ha benned már nem ver.

Gsattáról Székely János.

Előbbi rejtvény: Babér.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.